

Prima instanță; Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău (jud: V. Gîrleanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, S. Natalia, A. Minciuna)

Î N C H E I E R E

19 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecătorii

Tatiana Vieru
Valentina Clevadî
Oleg Sternioală

examinînd chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de SRL „Vinex-Victoria” împotriva deciziei din 01 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare de judecată depusă de SRL „Vinex-Victoria” împotriva SRL „Bonviatrans”, intervenient accesoriu SA „Vinuri Ialoveni” privind încasarea datoriei, a dobînzii de întîrziere și a cheltuielilor de judecată,
c o n s t a t ă :

La 23.03.2015 SRL „Vinex-Victoria” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Bonviatrans”, intervenient accesoriu SA „Vinuri Ialoveni” privind încasarea datoriei, a dobînzii de întîrziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a menționat că, la data de 09.07.2009 între SRL „Vinex-Victoria”, SRL „Bonviatrans” și SA „Vinuri Ialoveni” a fost încheiat contractul de fidejusiune nr. 14/09, prin care SRL „Vinex-Victoria” s-a obligat să achite față de SRL „Bonviatrans” în locul SA „Vinuri Ialoveni” suma de 176725,00 lei. Achitarea sumei a fost efectuată în termenul prevăzut de contract în sumă de 176725 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr.73 din 13 iulie 2009.

Indică reclamantul că, în cadrul procesului de insolvență intentat față de SA „Vinuri Ialoveni” s-a constatat că prin încheiere irevocabilă, SRL „Bonviatrans” nu a luat în considerare stingerea creanței SA „Vinuri Ialoveni” în sumă de 176725 lei prin intermediul contractului de fidejusiune din 09.07.2009. Instanța de insolvență, prin încheierea irevocabilă din 21.01.2015 a anulat contractul de fidejusiune nr. 14/09 din 09.07.2009.

Consideră reclamantul că, după anularea contractului, SRL „Bonviatrans” urmează să restituie suma de 176725 lei către SRL „Vinex-Victoria”, iar pentru utilizarea acestor bani în perioada 2009-2015 urmează să achite dobînda și penalitatea de întîrziere, conform prevederilor Codului civil.

Precizează reclamantul că, SRL „Bonviatrans” odată cu înaintarea cererii de validare a creanțelor față de SA „Vinuri Ialoveni”, în care a inclus și suma de 176725 lei, urma să restituie suma nominalizată către SRL „Vinex Victoria”.

Solicită reclamantul încasarea de la SRL „Bonviatrans” în beneficiul SRL „Vinex-Victoria” suma de 357057,13 lei, constituită din: suma de 176725 lei - conform contractului de fidejusiune nr. 14/09 din 09.07.2009, suma de 148521,63 lei - dobînda de întîrziere și suma de 31810,50 lei - penalitatea.

La data de 14.12.2015, SRL „Vinex-Victoria” și-a concretizat cerințele din acțiune solicitînd încasarea sumei de 176725 lei conform contractului de fidejusiune nr. 14/09 din 09.07.2009 și dobînda de întîrziere în mărime de 138257.06 lei (f.d.86-87).

Prin hotărîrea din 14 decembrie 2015 a judecătorei Rîșcani mun. Chișinău s-a admis parțial acțiunea înaintată de SRL „Vinex-Victoria”; s-a încasat de la SRL „Bonviatrans” în beneficiul SRL „Vinex-Victoria” suma conform contractului de fidejusiune din 09.07.2009 în mărime de 176725 lei și cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în mărime de 10712 lei, în total suma de 187437 lei; s-a respins solicitarea SRL „Vinex-Victoria” privind încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 138257,06 lei, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 01 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de SRL „Vinex-Victoria” și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 12 august 2016 SRL „Vinex-Victoria” a declarat recurs împotriva deciziei din 01 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău solicitînd casarea hotărîrilor instanțelor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că, hotărîrile instanțelor judecătorești sunt neîntemeiate și pasibile de a fi casate, deoarece au interpretat eronat normele de drept material și de drept procedural.

De asemenea, menționează că instanța de apel a examinat pricina în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 01 iulie 2016 și expeditată participanților la proces în baza scrisorii de însoțire datate cu 08.07.2016 (vol. I, f.d. 232). Recursul declarat la data de 12 august 2016 se consideră a fi declarat în termen, deoarece la materialele pricinii este anexată recipisa, care atestă că decizia contestată a fost recepționată la data de 08 iulie 2016. (vol. I, f.d. 236)

Examinînd temeiurile recursului declarat de SRL „Vinex-Victoria”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Vinex-Victoria”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul acestora la soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau

aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de SRL „Vinex-Victoria” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SRL „Vinex-Victoria” împotriva deciziei din 01 iulie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători:

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală